

సంజీవని లేక కచ - దేవయాని

RADHA FILMS & B.V. RAMANANDAM

present

Sanjeevani

KACHA-DEVAYANI

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ :—చెమిడియాటాన్

20 వేపేరి-పి. టి. హైరోడ్, మదరాసు

బి. వి. రామానందంగారిచే

కలకత్తా రాధాఫిలిం కంపెనీవారి సహాయమున

తయారుచేయబడిన

సంజీవని లేక కచ - దేవయాని

అనువాద లేఖకుడు--(ఫిలింకథ)

కవిత్వదర్శకత్వములు

సహాయకుడు

ఫోటోగ్రఫీ

శబ్దగ్రహణము

ఎడిటర్

పాటలు

... బి. వి. రామానందం

... ద్రోణరాజు బి. ఏ.

... బి. ఏ. సుబ్బారావు

... ప్రబోధదాసు

... బి. ఎన్. ఘోష్ ఎమ్. ఎన్. సి.

... ఆమరనాథ్ చటర్జీ

... ఎన్. సి హెచ్. కృష్ణమాచా

[ద్యులు

గానము

{ ...

ఎన్. సి హెచ్. కృష్ణమాచా

పి. మునుస్వామి [ద్యులు

అర్చనా

హోమ్నియమ్

పియానో

సితార్

సారంగి

జలతరంగ్

తబలా

వీణ

... పి. మునుస్వామి

... కుమార్ బాబు

... ఎమ్. ఎన్. చటర్జీ

... నవరత్నమిత్రసా

... ఎన్. ఎస్. బెనర్జీ

... జానకీబాబు

... నందూరి సూర్యనారాయణ

(విజయనగరం)

ఫిడేలు

క్వార్టెట్టు

నాట్యాచార్యుడు

... ఎన్. జగన్నాథం

... రంభ, రాజు

... ప్రొఫెసర్ బాగ్చీ

ప్రచ్ఛన్నముగానుండి రాక్షసరాజు కచుని నంతమొందింప యత్నించుచుండ, దేవయాని ప్రేమపూర్వకప్రార్థనలచే శుక్రుడు వానిని బ్రతికించుచుండెను. తుదకు నారదుని సలహా చొప్పున రాక్షసులు కచుని జంపివైచి, దహనముగూడజేసి, యాభస్మమును మద్యములో గల్పి శుక్రునిచే త్రాగించి గురుని హేళన జేసిరి. ఆయవమానమున కౌతడును గోపించి, భస్మరూపమున తనగర్భములోనున్న కచుని బ్రతికించి, మృతసంజీవని నుపదేశించి, తనపొట్ట జీల్చుకొని బయల్పెడలి, తన్నుకూడ బ్రతికింపుమని జెప్పెను. అట్లే కచుడు శుక్రుని కడుపునుండివచ్చెను. ఇంతలో దేవయానివచ్చి మృతుడై పడియున్న తండ్రిని, ప్రక్కనున్న కచునిజూచి యాతడే హంతకుడని భ్రమపడి యాతని దిట్టెను. కచుడు నిజవృత్తాంతముచెల్పి, గురుని బ్రతికించి, దేవలోకమునకు గ్రమ్మి యాజ్ఞ పడసెను. భగ్నప్రణయినియగు దేవయానిని గలసి విధ్యుక్తమును నెరవేర్చక తప్పనిసరియగుటచే పోవుచుంటినని చెప్పెను. అందులకు గినిసి, దేవయాని యాతని కబ్బినవిద్య నిరుపయోగమైపోవునట్లు శపించెను. కచుడును యామెకించిజ్ఞ తకురోసి, బ్రాహ్మణ భర్త లభింపకుండునట్లు శపించి వెడలిపోయెను.

అంత గొంతకాలమున కొక్కపరి శర్మిషాదులగూడి దేవయాని జలక్రీడల వినోదింపుచుండ కౌరుమబ్బుల గందరగోళమునకు కంగారుపడి గట్టెక్కి చేతికిజిక్కిన నస్త్రముల ధరింపుచుండిరి. దేవయాని వచ్చి తన చీరను శర్మిష్ట గట్టుటజూచి యిచ్చివేయుమని కోరెను. ఆమె దాని విప్పునందున కోపించి శర్మిష్టను గొట్టెను. అంత చెలికత్తెలు శర్మిష్ట యాజ్ఞానుసారముగ దేవయానిని పాడునూతిలో పారవైచిపోయిరి. చేసిన తొందరపనికి జడిసి శుక్రులతో చెలికత్తెలున్న, తండ్రితో శర్మిష్టయున్న జెప్పిరి. విశ్వాసశూన్యుల గొల్వరాదని శుక్రుడు రాజ్యత్యాగమొనర్చి పోయెను. రాజు భార్యాపుత్రులగూడి ఆశ్రమమునకువచ్చి వారిని గాంచజాలక వారినన్వేషింపనేగెను. తుపానుచెలరేగ వారు తలొకదారియైరి. నూతిలోబడియున్న దేవయాని నెవ్వరు రక్షించిరి? రాజు గురుని క్షమను బడయగల్గెనా? దేవయాని యెవ్వరిపాణి బట్టెను? తెరపైజూచి గ్రహింపుడు.

శ్రీరామజయ నీతారమణా శ్రీతజనపాల
నిరుపమకరుణాకర సురసేవితచరణా || శ్రీరామా ||
వేదానుద్ధరతేజవిహారి వందితచరణా
శ్రీదమలామృదుచరణాకరుణాను గనుమా
సదయహృదయ జనజీవనదాతా || శ్రీరామా ||

1

పరమసాధ్వినీ మునిపత్నిః ట్టి చెరుప
కోడిజై నీవు గౌతముకొంప దూర
పాడియగుగాని రణకేళినాడువేళ
మాయవేషము మేమెల్ల బాయవలెనె || ౧

2

ముసలాడికి మంచిముండ కావాలంట || మన ||
ముగ్గుబుట్టతలతోటి మరిసేటి గిరిసేటి
కూకుంటె నెగనేవు కూరాకు తేనేవు
అదిలేకుంటె వుండనేవు
వుండ నలుపుతావు గెంటులాడుతావు
వంగి లేవలేవు || ముసలాడికి ||
సానిపొందు పసందు నేకందు జగమందు ||

3

భజన ఇంద్రుడులు

యమన్ - శ్రీతాల్
పాహి దీనబాంధవా
ప్రభో ధర్మపాలా
పరమావయాళో
లాలితహసా । పాలితదాసా
శ్రీలలనాకుచఫేలాలోలా
భవమోచనా ॥ పాహీ ।

4

ఇంద్రుడు

ముల్తాన్ - శ్రీతాల్
ప్రభూ దీనపరిపాలా ॥ హే ॥
విభుదావన హే వీరకంకణా ॥ ప్రభూ ॥
అపద్బాంధవ ఆర్తిదీర్ఘవా
పరమాత్మా భరియింపగజాలా
వీదిదారి హా నాకీ పగితిన్
శరణు శరణు జగదీశపావన ॥ ప్రభూ ॥

5

ఇంద్రుడు

ప ద్యం

ఎన్వనియండజూచి మది నెల్లపుడున్ జెతబాయుచుందునో
యన్వనజాతుడే యిపు డనాదరమూనగ నేదినిక్కు- హా!
గన్వకునైన కాదగని కాలమువచ్చె నికేమిసేయునున్
చిన్వలగెల్వజేయగల చెల్వజొకండును గానిపించడే ॥

6

బృహస్పతి

ప ద్యం

బాలుడవీవు ఘోరతరపాపులువారలు, మాయమర్మముల్
లీలగనైన నీకెరుకలేవు, మహాత్ములు వారలందు నే
చాలున సంచరించి మనజాలుదొ భార్గవుపంచజేరి! భూ
పాల దురాగ్రహగ్నిబడి ప్రాణముబాయకు కూర్మినందనా॥

7

చుడు

ప ద్యం

భేదము నొందెదేల నిటు కీడునెయెంచుచు మానసంబునన్
వేదన నొందగాజనునె వేదవిదుండవునీవుకూడ నే
పోదును ఇప్పుడే పరమపూజ్యాని భార్గవునేవజేయ, నా
మోదము తోడ నాకల త్రిమూర్తుల సాయము గోరుచుండుడి || 8

శర్మిష్ఠ

యమన్—త్రితాల్

అహ యీ నవసుమమునకేలా
మదినీ గర్వము చూడగజాలా || అహ ||
ఏకపుత్రినని మురిసెదవా
స్థానముబాయగ జేసెద దీనిన్
అధారుడెవడో నీకీ జగతి || అహ ||

9

దీవయాని

ప ద్యం

నాకనివాసులంట సురనాధునియొజ్జయె తండ్రెయంట భూ
లోకముజేరి మాప్రభుని లోపస గైకొనవచ్చెనంట యే
వీకనునైన దండ్రెదయ పీనిపయిన్ సమకూర్తునంట యీ
సాకులు నమ్మవారెవరు? చాలును పొమ్మిక ఛాందసాత్ముడా || 10

వృషపద్మదు

గరుడధ్వని—త్రితాల్

హరహరశంభో—హరహరశంభో
గిరిజాధవకరి—వరచర్మాంబర || హర ||
శివశివశంకర—భవనాశనహర
భవచంద్రకళా—ధరనీలగళ || హర ||

11

భజన :—క చుడు—శిష్యులు

క వా ల్

శ్రీరమ్యచిద్విలాసా శ్రీతమానసావిహారే
నీభక్తి భాగ్యనేవా ! నిరతిమాకొసగుమా దేవ
నీపూర్వజన్మ సాఫల్యతకై
యీపుడమిలోన నరజన్మము లభియించున్
యీమర్మమెరిగి పరసాధనకై
పొటుపడగ దే ఓమనసా || శ్రీ ||

12

నారదుడు

నాయకికౌనడ—త్రితాల్

వందేసాహి సదానంద ఆనందముకుంద
శ్రీతపాలనా హారే పావనా || వందే ||

13

నారదుడు

ప ద్యం

ఆశ్రమమువీడి తపమున కరుగ శుక్ర
డింటిపట్టున జేజిక్కు నృపుడునేడు
ముక్కుపట్టుక నాడింతు మూర్ఖ నిపుడె
కచునిపేరట బుట్టించు కలహ కలన ||

14

క చ—దేవయాని

జిల్లా కా ఫీ

ప్రేమసుధా మధు పానము జేయని
ప్రాణియే లేదీ జగతిన్
ప్రేమమూర్తియా పరమేశ్వరుడే
బ్రోవడె ప్రేమను మనలన్
ఇదంకౌష్ఠ మిదంకౌష్ఠం నదీతీరేతిసంగమం
ఋణానుబంధ రూపేణ పశుపత్ని సుతాలయా
ప్రేమకూన్యమా జీవనమేలా
దీపకూన్యమా దేహమెగాదా

15

శ్లోక

శ్యామ—అది

హరిభజనమే - జీవనమురా మనసే
 పరమార్థము తెలిసిన మనుజులకు ॥
 నిరతము భక్తౌ పరవశుడయ్యా
 దరమున బ్రోచు వరదుడౌవానికి ॥ హరి ॥
 కనకపు సింహాసనమున నుంచిన
 మనుజునికై నను మరణము దప్పునా
 కనక నీప్రియ భక్తుల బ్రోచన్
 కనక పట్టధరుడే జనకుడౌవానికి ॥

16

కచుడు

శ్లో క ౦

స్మరరసనదీ పూరేణో ధాః పునర్గురువేతుభి
 ర్యదపివిధృతా స్తిష్ఠన్త్యారాదపూర్ణ మనోరథాః
 తదపిలిఖిత ప్రత్యైరంగైః పరస్పరమున్ముఖాః
 నయన నళినీ నాశానీతం పిబన్తిరసంప్రియాః ॥

17

భిక్షుకుడు

మాండ - శ్రితాల

భ్రాంతియెగా యీ - మోహప్రపంచము
 స్వాంతమునన్ మమతన్ విడుమా
 దేహము గేహము జూచి భ్రమసి యీ
 మాయలలో బడబోవకుమా
 సహాయమెవ్వరూ రారు నీతో
 ఉపాయమదేదో గనుమా ॥ భ్రాంతి ॥

18

నారదుడు

అసావేరి—త్రితాల్
మాధనా ఆధారమివే-దీనజనమందార
సాధుజనసంతాపహరీ
సకలలోకవిహారి శారీ || మాధనా ||

19

రాక్షసులు

జీల్లా—త్రితాల్
మహితవిభాసిత మహోగ్రరూపిణి దయగనుమా
కాపాడుముమము కాళీదేవికామిత జగదంబ
శక్తిస్వరూపిణి అఖండాకారి జగదవనీ || మహి ||

2

శుక్రుడు

ప ద్యం
కన్నులున్నను లోకంబుగనరు సుంత
స్వార్థపరులాడు స్తుతులను వలలజిక్కి
మంచిచెడ్డలభేదంబు నెంచరమ్మ
నామమాత్రులెసుమ్మి భూనాధులెల్ల ||

2

శుక్రుడు

ప ద్యం
తగునే నీకిటువాదులాడ దనయా ధాత్రిశుసత్పుత్రిలో
బగచే బెక్కులనర్థముల్ కలుగవే? భాగ్యంబు క్షీణింపదే
జగడం బీర్ష్యల బెంపదేమిగుల? సౌజన్యంబు బోదోలదే!
తెగతిన్నింటికి చిచ్చుబెట్టదగునే? తీవ్రంబు యోజింపవే ||

కాణి

తిలకామోద్ — త్రితాల్

హారతిదే గైకొను గోరీరమణా
వీక్షింపుము మత్ప్రాణేశు మదిన్
వీడజేయుమా దుర్యోధనలను మదిన్
హారతిదే మోదముతో గైకొనుమా.

23

చ

వసంత్ — త్రితాల్

వీలామదిలోన నీమమత
అలభ్యముల నీగతి కాంక్షింపగ
దలతురుగా యీ మానవులెంతయు
విధిక్యతమును తెలియగ జాలరుగా
వాదభేద సంచలితహృదయులై.

24

కనయాని

పట్ దీప్ — త్రితాల్

జాలమిదియేలా - చేసితో సఖా
పరమపురుష నీ - సృష్టియదేమొ
పురుషుల నిటుచేయన్
ముందు వెన్క-లన్ అరయగ జాలకె
మడియుదు రిలలోన.

25

కనయాని

ప ద్యం

మీదు నే'స్తంబు సహపాతి మీదు కాపు
వీలరాడింక ? మీ వెంట నేలరాదు ?
గురుని మరపించి పరచు బాలుర తెరంగ-
పరుగు పరుగున వచ్చిరే పశువులార.

26

దేవయాని

ప ద్యం

కామాదిదుష్కణ గణము పెంపొందించు
 చపల స్వభావ వాంఛలకు నశధి !
 అవిరళకర్మాను ఘనము సంభవముగా
 నలరెడు సుఖదుఃఖములకు మేర ।
 కన్ను మూసినదాది కలత సుంతయులేక
 గాఢంబుగా నిద్ర కలుగుతావు ।
 ఎంతకాలంబున్న నెంతటి వాడైన
 విడువ కెన్నటికేని బడెడుపిడుగు ।
 యుగము లెన్నెన్ని కవచిన యువయమనెడు
 పారమెరుగని గాఢాంధకారపటలి
 దీని కాంక్షింప కెల్లదే తీవ్రవిరహ
 మనుభవింపగజాలని యపుడు తండ్రి

27

నారద

మోహన — మిత్ర

బాలగోపాలా మాంముద్ధరకృష్ణా
 పరమకళ్యాణ గుణాకర
 నీరదనీలా కళేబరకృష్ణా
 నిరుపమకౌస్తు భకంధరా ॥ బా ॥
 మందస్మిత సుందరాననా
 మదనా సుందర జగన్మోహనా
 ఇందిరా మందిరా భక్త
 సుందరా హృదయారవింద
 భృంగభక్తి మకరంద
 నందితా గోపికబృంద ॥

28

రాణి

ముఖారి — అది

సరనీ రుహాననీ — అంబా
 సమయము బ్రోవను రావడేల
 నిరతము నీ పద భక్తియై
 నాకొధారి మని నమ్మియుండగ
 మరచుట న్యాయంబొనె దేవీ
 పరిమపాదనీ భవమోచనీ ||

29

కచుడు — దేవయాని

డైలాగ్ సాంగ్

ప్రేమమహిమ గన
 ఏరికి తరహా యీగతి
 నిర్మలమగు ప్రేమ
 ప్రేమస్వరూపమే యీప్రకృతి
 ప్రేమయే మాయా తీక్షణతీ
 ప్రేమయే మోహిత జీవనమాలా
 సకలలోక సుఖ దాయకమై
 యీసకల జీవులును పెంపొందన్
 జీసెడి దివ్యామృతము గన ||

30

రాక్షసులు

క పా ల

పుల్లకల్లు త్రాగని వాని జన్మమేల
 పుడమిలోన ఆమృతమన్న నిద్రయే కదా || పు ||
 యీసారాయి వసుధలోన ఆమృతమా
 సేవింప జన్మ సార్థకమా
 సారాయిలో సార్థ మున్నదన్నా
 సానిసరస జేరితే సౌఖ్యమున్నదన్నా
 మద్యపానము జేయని మనుజుడేలా
 వ్యర్థ జీవియెగాక యీ వసుధలోన || పు ||

31

కమధు

పద్యం

ప్రేమజపమాల గళమనన్ ప్రేమదాల్చి
యెల్ని సాగులా ప్రాంతంబు లిచ్చినట్టి
సరసపూజ్యుడు జీవముల్ బాసిపోవ
కీడివచ్చిన గతులెంత వేరకలవె ||

32

కమధు

పద్యం

తండ్రి బియ్యము మది నెంతో తల్లడిలుచు
గుండెలరచేతగొనిరాగ గుఱమహత్మ
కడుపునన్ దాల్చి ముదమొప్పు గారవించి
కొండగిడిర్చి కైకొమ్ము కరముమోడ్చు ||

33

శుక్రధు

పద్యం

మాటను దప్పునందు ననుమానముచేతను కీడొనర్పగా
చేటొనగూడ నిష్పడిక జేయునదేమి ? వృథాప్రయాస నీ
పోటుతనంపుయత్నముల బూర్తిగమానుచు బుద్ధిగల్గిమా
బోటుల సత్కరించు మది పూనుము పొందుము సర్వసౌఖ్యముల్ 34

శుక్రధు

జిల్లా కౌఫీ

మానుకోగ రవే-జీవా

మన్యపానపు మాధ్యమును ఇక || మా ||

సతీసుతుల సంపదలెసెబాపీ

సర్వనాశమును నొందగజేయును

అధివ్యాధులు అధికముకొగా

అర్చి నొందగజేయును జీవా ॥ మా ॥

జానులైన ఆజానులైనను
జ్ఞానులైన ఆజ్ఞానులైనను

నీచవర్తనకు లోనై తుదకిటు

పానాసక్తిని పాపభరితులై

దుర్గతులకు లోనగుచుగూ శీవా ॥ మా ॥

35

దేవయాని

పద్యం

ఎండవానల బాధ నిఘమంతపడకుండ

దయను గాచినయట్టి తరులగనవో
నీవియోగము చేత జీవితాశనుబాసి

యిలగూలు నాకుల కలతగనవో
కల్లోలపంక్తుల గానిమాధురిచేత

విసుగుబాపెడు నదివేణుగనవో
అన్యజమైన నెయ్యముబాసి మనలేక

మాటపోయిన ఆలమందగనవో
సకలజనులకు నానందసౌఖ్యమిచ్చు

వస్తుసంచయమంతయు పాసిదొరగె
నింతిమందిని నీగతి నేడిపించి

యేమి కీర్తిని బొందెద వింటికేగి ॥

36

ఇంద్రుడు

జేహగ్-ప్రతాప్

గన్ముడనెతినిగా - నేటికి ॥భ॥

పరమపురుష - నీకృపచే ॥

కృతకృత్యుడై మన కమడే తెంచెన్

మృతసంజీవని సిద్ధించెనుగా

శత్రుల హరింతునే ॥భ॥

37

శుక్రము

ప ద్యం

సకలజీవుల నియమించు శాసనందె
ప్రేమ బీజము లెల్లడ వేయువాడు
మొలక లెత్తగ వానిని పుణికివేయ
దలపడెన్నడు జాతులు దగనివనుచు.

38

శర్మిష్ఠ

క మాచ్-అది

బ్రో చేవారెవరయా-నినువినా గురువరా-మము || బ్రో ||
నీచరణాంబుజముల నే-విడజాలశ్చ శాలవాల
మే సకలాసురాది వందిత-నీకృపరాద దేలనయ్యా
చరితము పొగడలేను నాచింతదీర్చి వరములిచ్చివేగ మె || బ్రో || 39

సుంకశమ్

శంకరాభరణం-జంపె

జయహారతి యిదెగను
శ్రీరమాలాల జయ || జయ ||
కామితఫల శుభకర
సంతతమును శ్రీలిడి
రామానందాఖ్యుని - అనవరతముబ్రోవుము || జ || 40

పాత్రధారులు

కచుడు	... ఎస్. పి. లక్ష్మణస్వామి
ఇంద్రుడు	... కె. రఘురామయ్య
బృహస్పతి	... ఎస్. సి. హెచ్. కృష్ణమాచార్యులు
వృషపర్వుడు	... ఆర్. రామిరెడ్డి
శుక్రుడు	... చొప్పల్లి సూర్యనారాయణ భాగవతార్
నారదుడు	... చిట్టూరి రామకృష్ణరావు
యయాతి	... తులసి చిన్నకామేశ్వరరావు
మంత్రి	... ము పుండరీకాక్షుడు
హాస్యము	... కుంపట్ల ఓ. బి. ఏ. సుబ్బారావులు
యముడు	... ఆర్. ఎస్. శర్మ
కుబేరుడు	... ఆనందరావు
వరుణుడు	... సూర్యారావు
అగ్ని	... సుబ్బారావు
శుక్ర కిష్యులు	... సత్యం, సూర్యనారాయణ, పె రామారావు etc.
దేవయాని	... చి కృష్ణదేవి
శర్మిష్ఠ	... చి కాంతామణి
రాణి	... యం. రాజు
చెలికత్తె	... లక్ష్మీకాంతం
భరతనాట్యము	... మణికాదేవి

కథాసంగహము

శ్రీశంకర వరప్రసాదమున లభించిన మృతసంజీవనీ విద్యా ప్రభావమున రాక్షస కులగురువగు శుక్రుడు దేవాసుర యుద్ధమున మృతులైన రాక్షసులను పునర్జీవితుల జేయుచుండెను. అందులకడలి ఇంద్రాదులు శ్రీమహావిష్ణువును వేడ నాయన వినయధురీణుడగు నొక్కని శుక్ర శుక్రూష కర్పించి యావిద్యను బడయుడని మాత్రము చెప్పిపోమ్మనెను. అంత బృహస్పతి తన కొడుకగు కచుని పంపిన కార్యసాఫల్యము గల్గునని ఇంద్రునితో చెప్పి వాని భూలోకమున కంపెను.

శుక్రకౌశమ ప్రాంతమున దిరుగాడుచుండు కచుని శుక్రతనయ యగు దేవయానిచూచి, యాతని యందచందముల కబ్బురమొంది, ఆతని వృత్తాంతమునరసి, తండ్రయొద్దకు గొంపోయి శిష్యునిగా జేర్పించెను. శత్రు పక్షమువాడగు కచునిరాక, తన తనయయగు శర్మిష్ఠవలనను, గూఢ చారుల వలనను విని రాక్షసరాజగు వృషపర్వుడు ఆతని నంతమొందింపనేగి, హరి నామ సంకీర్తనము జేయుచున్న కచునిబట్టి వాయుపథమునకు విసరివేసెను. శిష్యుల యలజడివలన శుక్రుడచ్చటికేతెంచి మంత్రప్రభావమున తివానీ నొక్కదాని నిర్మించి దానిమూలమున కచుని బట్టి తేమముగా నేలకు డించి రక్షింప భయసంభ్రమముల రాజు నిష్క్రమించెను. శుక్రుడును రాజ మానసము ననుమానరహిత మొనర్ప తపమున కేగెను.

గురుకోపమున నేమికిడు వాటిల్లునోయని జడియుచున్న వృషపర్వు కడకు నారదుడేతెంచి వాని నుత్సాహపరునిజేసి కచుని నంతమొందింప ప్రేరేపించెను. రాక్షసులు నిద్రలోనున్న కచుని శయ్యాసహితముగ గొంపోయి శక్తికి బలిగా నొసంగిరి.—ఈలోన తపసులోనున్న శుక్రునకి వృత్తాంతము నారదుడే చెప్పి యాతని బంపెను. నరుకబడిన కచుని గురుడు బలికించి గొనిపోయెను.